ബൈബിൾ
രഹസ്യങ്ങൾ

അബ്രഹാം മുക്കത്ത്

ബൈബിൾ
രഹസ്യങ്ങൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താ:
അബ്രഹാം മുക്കത്ത്

(സ്വകാര്യ വിതരണത്തിന് മാത്രം)

സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഈ കുറിപ്പുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ വചനങ്ങൾ ഒരു വാൾ പോലെയാണ് എന്ന് യേശു തന്നെ പറയുന്നു. അന്ധമായ വിശ്വാസങ്ങളെ, ധാരണകളെ അത് ഒരു പക്ഷെ വെട്ടി മാറ്റിയേക്കാം.

പലപ്പോഴായി കുറിച്ചുവെച്ചതാകയാൽ ആവർത്തനങ്ങൾ കണ്ടേക്കാം. ആരേയും വേദനിപ്പിക്കാനല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്, ചിന്തിപ്പിക്കാനാണ്. ആരുടേയും വിശ്വാസത്തെ ഹനിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഇതിലൂടെ ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ഉണ്ടായേക്കാം എന്ന ധാരണയാണുള്ളത്. ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വിഷമം തോന്നിയാൽ ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം

അബ്രഹാം മുക്കത്ത്

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ആമുഖം

മൂന്ന് ദശാബ്ദങ്ങൾക്ക് മുൻപ് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു അത്ഭുതം സംഭവിച്ചു, അത് പിന്നെ ഒരു പരമ്പരപോലെ തുടർന്നു. അതിനു മുൻപ് ദിവസേന മണിക്കൂറുകൾ വേദപുസ്തകം വായിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അതിന്റെ, ആന്തരീക ആശയം എനിക്ക് മനസിലായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഒരു ദിവസം വായന കഴിഞ്ഞ് ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു, ''ദൈവമേ എനിക്കിതൊന്നും മനസിലാകുന്നില്ല, ഇനി മനസിലാക്കാനുള്ള വരം തരുമ്പോൾ മാത്രമേ ഞാൻ ഇത് തുറന്ന് നോക്കുകയുള്ളു, അവിടുത്തേക്ക് അങ്ങനെയൊരു ഇച്ഛയുണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്നിൽ നടപ്പാക്കേണമേ''. അന്ന് വേദപുസ്തകം മടക്കി വെച്ചതു പിന്നെ തുറന്നില്ല. മാസങ്ങളും വർഷങ്ങളും കടന്നു പോയി. എന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടില്ല. നിരാശയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഞാൻ പതറിയില്ല.

രണ്ടര വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം അത്ഭുതകരമാം വണ്ണം എനിക്ക് ഒരു ഗുരുവിനെ അയച്ചു തന്നു. ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത തരത്തിൽ ഉള്ള ഒരു മഹാനായ ഗുരു. ആ ഗുരുവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ ദൈവത്തിന് ഒരത്ഭുതവും, കൂടെ ഒരു നിർദ്ദേശവും തരേണ്ടി വന്നു. ആ ഗുരുവിനെ, എന്റെ ഗുരുവായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ, ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നീട് ഞാൻ ബൈബിൾ പഠിച്ചത് ആ ഗുരുവിലൂടെയായിരുന്നു. ധ്യാനവും പ്രാണായാമവും ഗുരു എന്നെ അഭ്യസിപ്പിച്ചു.

ഉല്പത്തി

(പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി)

മനുഷ്യന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ പ്രപഞ്ചം എങ്ങനെ സൃഷ്ടിയായി എന്ന അറിവിന് പ്രാധാന്യം ഉണ്ട്. അവൻ എങ്ങനെ എവിടെ നിന്ന് ഉണ്ടായി, ഈ പ്രപഞ്ചമെന്താണ് എന്നൊക്കെ അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നതും അറിയാതെ ജീവിക്കുന്നതും വ്യത്യസ്ഥമായിരിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച് ആത്മീയയാത്രയ്ക്ക് ആ അറിവ് കൂടിയേ തീരു എന്നത് കൊണ്ട് ബൈബിളിൽ ആദ്യമായി പറയുന്നത് സൃഷ്ടിയേക്കുറിച്ചാണ്.

സൃഷ്ടിക്ക് മുമ്പ് എല്ലാം ശൂന്യമായിരുന്നു എന്നാണ് ചിലർ കരുതുന്നത്. ആകാശത്തേപ്പോലും ശൂന്യാകാശം എന്ന് പറയുന്നത് അജ്ഞാനത്താലാണ്. ആകാകാശം ശൂന്യമല്ല; പഞ്ചഭൂതത്തിന്റെ തന്നെ സൂക്ഷ്മ രൂപമാണ്. അതിലും സൂക്ഷ്മമായ വസ്തുകൊണ്ടാണ് മനസ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശൂന്യത്തിൽ നിന്ന് ദൈവം എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. സൃഷ്ടിക്ക് മുൻപ് നക്ഷത്രങ്ങളൊ ഗാലക്സികളോ ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യ മനസിന് സങ്കൽപിക്കാൻ വിഷമമായ ഒരു അവസ്ഥയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. നാമവും രൂപവും ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ മനസിനു സങ്കൽപിക്കാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് മനസിന് ഒരു ആശയം സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് നൽകാൻ ചില വാക്കുകൾ– മിക്കവാറും അവന് പരിചയമുള്ളത്– ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വരിക സ്വാഭാവീകം മാത്രമാണ്. ആ വാക്കുകളുടെ വാച്യാർത്ഥമല്ല ലക്ഷ്യാർത്ഥമാണ് മനസിലാക്കേണ്ടത്. സൃഷ്ടിയുണ്ടാകുന്നത് ശൂന്യത്തിൽ നിന്നാണോ, അതോ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിൽ നിന്നാണോ എന്നാണ് നാം ചിന്തിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ബൈബിൾ പറയുന്നു:– ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് വെള്ളത്തിൻ മീതെ പരിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. (ഉൽപത്തി 1:2). ദൈവം ആത്മാവാണ്, അതുകൊണ്ട് ദൈവം പരിവർത്തിച്ചുകൊ

ണ്ടിരുന്നു എന്ന് മനസിലാക്കുന്ന താണ് ഉചിതം. സൃഷ്ടിക്കു മുൻപ് വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു, ആത്മാവ്(ദൈവം)വെള്ളത്തിൽ വ്യാപരി ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നാണ് സാരം.

വെള്ളം (Waters):-എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് വെള്ളം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമല്ല, എങ്കിലും ദൈവത്തെ കൂടാതെ ഒരു വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ സത്ത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ അടുത്ത കാലം വരെ വേദപണ്ഡിതന്മാർ അങ്ങനെ ഒരു വസ്തുവിനെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവം ശൂന്യത്തിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു എന്നാണ് പലരും കരുതിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ അടുത്ത കാലത്ത് അവർ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്തി. വെള്ളം എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് സാധാരണ വെള്ളമല്ല, ഈ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിയായിത്തീരുന്നതിനുള്ള **മൂലദ്രവ്യം** (Primordial Matter) ആയിരിക്കാം എന്നവർ സമ്മതിക്കുന്നു.

പല പുരാണങ്ങളിലും ഈ വെള്ളത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. **നാരം** എന്ന സംസ്കൃത പദമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. നാരം എന്നാൽ വെള്ളം. നാരത്തിൽ അയനം ചെയ്യുന്ന ദൈവം നാരായണൻ. **നാരം**(വെള്ളം)കാരണജലം (Casual Water) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. കാരണത്തിൽ നിന്നാണ് കാര്യം ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ പ്രപഞ്ചം കാരണജലത്തിൽ നിന്നുമുണ്ടായ കാര്യമാണ്. **പരമാത്മാവ്, ആത്മാവ്, ബ്രഹ്മം** എന്നൊക്കെയാണ് ദൈവത്തിന് ഭാരതീയ ദർശനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. **ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു**. എന്ന് ബൈബിളും പറയുന്നു. ആത്മാവിന്റെ പ്രകൃതി, അഥവാ സ്വഭാവമാണ്, സർവ്വശക്തി, സർവ്വജ്ഞാനം, സർവ്വവ്യാപിത്വം. **ആത്മാവിന്റെ പ്രകൃതിയെയാണ് നാരം (വെള്ളം)** എന്ന് പറയുന്നത്. കാലവും, ഊർജ്ജവുമെല്ലാം അത്യന്തം സൂക്ഷ്മഭാവത്തിൽ ആയിരുന്നു. അത് സ്ഥൂലത്തിലേക്ക് പരിണമിക്കുന്നതിനെയാണ് **സൃഷ്ടി** എന്ന് പറയുന്നത്.

ആത്മാവിന്റെ **കാരണ ശരീരം** (Casual Body)ആണ് ആദിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതു പിന്നീട് **സൂക്ഷ്മശരീര**മായി ദൈവ

ത്തിന്റെ (ആത്മാവിന്റെ) ഇച്ഛയാൽ പരിണമിക്കുന്നതാണ് ആദ്യ സൃഷ്ടി. അതിൽ നിന്നും അത് **സ്ഥൂലശരീര**മായി പരിണമിച്ചതാണ് ഇന്ന് നാം കാണുന്ന പ്രപഞ്ചം. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥൂല ശരീരമാണ്. ഭൂമി അവന്റെ പാദപീഠം, ആകാശം (സ്വർഗം) അവന്റെ സിംഹാസനം എന്ന് ബൈബിളിൽ പറയുന്നത് ഈ സ്ഥൂലശരീരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്. ഒടുവിൽ ഈ സ്ഥൂലശരീരം(പ്രപഞ്ചം)അതിന്റെ കാരണത്തിലേക്ക് മടങ്ങുമ്പോൾ **ലോകാവസാനം** എന്ന് പറയുന്നു.

മൂലദ്രവ്യം അല്ലെങ്കിൽ **മൂലപ്രകൃതിയിൽ നിന്നാണ് ഈ കാണപ്പെടുന്നസ്ഥൂലപ്രപഞ്ചം ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛയാൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്.** അതിനെ വെള്ളം എന്ന് പറയാൻ ചില കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വെള്ളമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചിക്കുന്നു എന്ന് നമുക്ക് പെട്ടെന്ന് മനസിലാകും. വെള്ളമില്ലാത്ത ഒരിടവും എവിടേയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വവ്യാപിത്വം മനസിലാക്കാനും ഇത് സഹായിക്കും.

മൂലദ്രവ്യം എങ്ങനെ പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ ഈ സ്ഥൂല പ്രപഞ്ചമായിത്തീരും എന്നതിന് വെള്ളം നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. കടലിലെ വെള്ളം ഐസായിത്തീരുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ അതിലൂടെ വാഹനങ്ങൾ വരെ ഓടിക്കുന്നു എന്ന് നമുക്കറിയാം. അതേ വെള്ളം തന്നെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മഭാവം നീരാവി രൂപത്തിൽ കാണിച്ചു തരുന്നു. മൂലപ്രകൃതി (വെള്ളം) മനുഷ്യന് കാണാൻ പറ്റാത്ത നീരാവി പോലെയെങ്കിൽ സൃഷ്ടി, നീരാവി വെള്ളമായി, ഐസായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ്. **മൂലപ്രകൃതി ഘനീഭവിച്ചതാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം**. ഇതു പോലെ മനസിലാക്കാൻ എളുപ്പത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കണം വെള്ളം എന്ന പദം സൃഷ്ടിക്കുമുൻപുള്ള മൂല ദ്രവ്യത്തിന് ഉപയോഗിച്ചതു.

ഈ വെള്ളം അണുവിലും വെച്ച് സൂക്ഷ്മമായിരുന്നു. ഏറ്റവും ചെറിയ ഹൈഡ്രജൻ ഒരു അണുവാണ്, ആറ്റമാണ്. അതിലും

എത്രയോ സൂക്ഷ്മ വസ്തുവായിരുന്ന മൂലദ്രവ്യം. അതിനെ പരമാണു എന്ന്പറയുന്നു. ദൈവവും(ആത്മാവും) മൂലദ്രവ്യ വും അത്യന്തം സൂക്ഷ്മമായിരുന്നു. ഈ രണ്ടിന്റേയും സമ്മേ ളിത രൂപം സൃഷ്ടിയിൽ ഉടനീളം നമുക്ക് കാണാം. അതുകൊ ണ്ടാണ് മനുഷ്യനുള്ളിൽ ദൈവം ഉണ്ട് എന്ന് പറയുന്നത്. **ശ രീരം, മനസ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം, അഹംകാരം ഇവ <u>മൂലദ്രവ്യ ത്തി</u>ൽ** നിന്നും, അവയിലെ **<u>ചേതന</u> ദൈവത്തിൽ** നിന്നും **ഉ ണ്ടാകുന്നു**. ഇത്രണ്ടും സർവ്വവ്യാപിയായതിനാൽ ഇവയില്ലാ ത്ത ഒരിടവും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലില്ല. സകല ചരാചരങ്ങളും ഇത് രണ്ടിന്റെയും സമ്മേളിതരൂപങ്ങളാണ്.

വെളിച്ചമുണ്ടാകട്ടെ എന്ന് ദൈവം കൽപിച്ചു; വെളിച്ചമുണ്ടാ യി. വെളിച്ചം നല്ലത് എന്ന് ദൈവം കണ്ടു; ദൈവം വെളിച്ച വും ഇരുളും തമ്മിൽ വേർപ്പിരിച്ചു. ദൈവം വെളിച്ചത്തിന് പ കൽ എന്നും ഇരുളിന് രാത്രി എന്നും പേരിട്ടു. (ഉൽപ: 1:4–5)

ഇവിടെപറയുന്ന പകലുംരാത്രിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. സൃ ഷ്ടിയാകുന്നതിന് മുൻപ് ആഴത്തിൻമീതെ ഇരുൾ ഉണ്ടായിരു ന്നു എന്ന് നാം കാണുന്നു. ഇതാണ് രാത്രി, സൃഷ്ടിയില്ലാത്ത അവസ്ഥ. പകൽ (പ്രകാശം) സൃഷ്ടിയാകുന്ന അവസ്ഥ. **<u>പക ലും രാത്രിയും</u>, <u>സൃഷ്ടിയുള്ള അവസ്ഥയും</u>, <u>സൃഷ്ടി ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയുമാണ്</u>**. ഇതിനെ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ദിവസം എന്ന് പറയുന്നു. രാത്രിയിൽ സുഷുപ്തിയിൽ എല്ലാം വിലയം പ്രാ പിക്കുന്നത് നമ്മുടെ അനുഭവമാണ്. അതു പോലെ സൃഷ്ടിയി ല്ലാത്ത കാലഘട്ടത്തിൽ സൃഷ്ടിയെല്ലാം ദൈവത്തിൽ വില യം പ്രാപിക്കുന്നു.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഓരോ വസ്തുവും **<u>ദൈവത്തിന്റെ ശ രീരത്തിലെ അവയവങ്ങളാണ്</u>**. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ അനേ കം കോശങ്ങൾ മരിക്കുകയും പുതിയത് ഉണ്ടാകുകയും ചെ യ്യുന്ന പോലെ ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ കോശങ്ങൾ ഉ ണ്ടാകുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതാണ് ജീവജാല ങ്ങളുടെ ജനന മരണങ്ങളായി നാം പറയുന്നത്.

എല്ലാറ്റിന്റേയും **അകത്തും പുറത്തും ദൈവം (ആത്മാവ്)** വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരം ദൈവത്തിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ, ആത്മാവ് ദൈവം. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, മനസ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ. നമ്മുടേത് എന്ന് പറയാൻ അഹംകാരം (ഞാൻ എന്ന ബോധം) മാത്രമേയുള്ളു. അത് സങ്കൽപീകം മാത്രമാണ്, സത്യമല്ല. അതിന്റെ നാശമാണ് ആത്മീയയാത്രയിലൂടെ സാധിക്കേണ്ടതും.

പഴയ മനുഷ്യൻ മരിക്കണം, പുതിയ സൃഷ്ടിയായിത്തീരണം. അഹംകാരം നശിക്കുമ്പോൾ അവൻ മനുഷ്യൻ എന്ന സ്ഥാനത്ത് നിന്ന് ഉയരുന്നു. അവൻ പിന്നെ മനുഷ്യനല്ലാ, ദൈവത്തിൽ ഏകീഭവിച്ച് ദൈവമായിത്തീരുന്നു. നദിയിലെ വെള്ളം കടലിൽ ചെന്ന് കടലായിത്തീരുന്നത് പോലെ മനുഷ്യന് സംഭവിക്കുന്നു. എല്ലാം ദൈവം തന്നെയായിരുന്നു, പക്ഷെ ആ സത്യം നാം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല, **സത്യം അറിയുകയും, സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യും** എന്ന് യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്. ദൈവം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, ഉള്ളതും, ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതും. പക്ഷെ നാം ഞാൻ, എന്റെ എന്ന് അജ്ഞാനത്താൽ ധരിക്കുകയാണ്. സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെ ഒടുവിൽ സത്യം അറിയുന്നു.

മുമ്പേ അവന്റെ

രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പീൻ

(ദൈവനീതി)

ഒരുമനുഷ്യൻ തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം നേടാൻ എന്തൊക്കെ ചെയ്യണം എന്തൊക്കെ ചെയ്യരുത് എന്നുപറയുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് ഇത് പറയുന്നത്. ഈലോകജീവിതത്തിന്റെ ആത്യന്തീകലക്ഷ്യം എന്താണ്എന്ന് യേശു ഇവിടെ പറയുന്നു. മനുഷ്യൻ ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് ദൈവരാജ്യത്തെയും ദൈവനീതിയേയും അന്വേഷിക്കലാണ്. ദൈവനീതിയെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾ (നിയമങ്ങൾ), ദൈവഹിതം.

കൽപനകൾ എല്ലാവർക്കും പൊതുവായ നിയമങ്ങളാണ്. അത് എല്ലാവർക്കും അറിയുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമെന്നുകൂടി പറയുന്ന ദൈവനീതി ഓരോരുത്തർക്കും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. അത് മനുഷ്യൻ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണിവിടെ പറയുന്നത്. ദൈവഹിതം ഇന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ മനസുപുതുക്കി രൂപാന്തരപെടുവീൻ എന്ന് ശിഷ്യനും പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ അത് കൂടുതൽ അറിയാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ട് മനസിനെ പുതുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് നാം മനസിലാക്കേണ്ടത്.

ദൈവരാജ്യവും ദൈവനീതിയും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇവിടെ യേശു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗരാജ്യം ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള ദീർഘപാതയിലെ ആദ്യപടി, ദൈവത്തിന്റെ, **ഓരോരുത്തരെക്കുറിച്ചും ഉള്ള പദ്ധതി എന്തെന്നും, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ഓരോരുത്തരും എന്തു ചെയ്യണമെന്നും അന്വേഷിച്ചറിയുകയാണ്**. ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ ഓരൊരുത്തരും പലതുറകളിൽ, പല നിലകളി

ലാണ് നിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഓരൊരുത്തർക്കും ചെയ്യേണ്ടത് വേറെ വേറെയാണ്. ഓരോരുത്ത്രുടേയും ധർമ്മം, കടമ, ഡ്യൂട്ടി എന്താണ് എന്ന് അന്വേഷിച്ച് അറിയേണ്ടത് ഓരോരുത്തരുടേയും കടമയാണ്.

എല്ലാവർക്കും അത് ഒരുപോലെയല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഓരോരുത്തർക്കും എന്തുപ്രവർത്തി, ഏതുതരത്തിൽ ഉള്ള പ്രവർത്തി, എന്നൊക്കെ അറിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അതുചെയ്ത് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു. അങ്ങനെ പ്രസാദം ലഭിച്ചാൽ മാത്രമേ അവർ സ്വർഗരാജ്യം അന്വേഷിക്കാനും, അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാനും പ്രാപ്തനാകൂ. അതു കൊണ്ട് ദൈവരാജ്യം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക്നയിക്കുന്ന ദൈവ ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കാനാണ്, ഓരോ മനുഷ്യനും ആദ്യം ശ്രമിക്കേണ്ടത്.

ഓരോരുത്തരുടേയും സ്വധർമ്മം അവർ ചെയ്യുകയും, മറ്റുള്ളവരുടെ ധർമ്മം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണം. നല്ല കാര്യമാണോ എന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി, അത് തന്നെ ദൈവം ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഡ്യൂട്ടിയാണോ എന്ന് അറിയണം. തന്നെ ഏൽപ്പിക്കാത്തതാണെങ്കിൽ അത് ചെയ്യുന്നത് ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടമല്ല എന്ന് മനസിലാക്കി ചെയ്യാതിരിക്കണം എന്നാണ് പിന്നീടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ യേശു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (മത്തായി 7:22 –23)

സ്വധർമ്മം അൽപം താണത് ആണെങ്കിലും അത് വിട്ടിട്ട് വേറെ ഒരാളുടെ ധർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്ന് യേശു പരോക്ഷമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സമൂഹത്തിലും കുടുംബത്തിലും സ്വധർമ്മമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തിനുള്ള ആരാധനയാണ്, എന്ന് വചനരഹസ്യം ഗ്രഹിച്ചവർക്കറിയാം. **നാം എന്തു ചെയ്യുന്നതും ദൈവത്തിനുള്ള ആരാധനയായിട്ടാണ് ചെയ്യേണ്ടത്**. ദൈവത്തിന് ആരാധനയല്ലാത്ത പ്രവർത്തികളുടെ ഫലം ഭയാവഹമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാത്തവർ എത്ര തന്നെ വി

ശ്വാസിയോ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരോ ആയിരുന്നാലും, ദൈവ ത്തിന്റ നാമത്തിൽ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി വേല ചെയ്താലും സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയില്ല എന്ന് യേ ശു സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു. (മത്തായി 7:22–23)

ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ പ്രവർത്തികൾ എങ്ങനെ ദൈവ ത്തിനുള്ള ആരാധനയാക്കിത്തീർക്കാം എന്ന് അന്വേഷിച്ചറി യുകയും അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാനുള്ള സാധ്യതകൾ ഉണ്ട്. അല്ലാത്തവർ ഒരു പ്രകാരത്തിലും സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കു കയില്ല എന്ന് യേശു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ആത്മീയ ജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറ പ്രവർത്തിയാണ്. അതി ല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ദൈവവിശ്വാസം വെറും പ്രഹസനം മാ ത്രം. ആത്മാവ് പ്രവർത്തിയും വിശ്വാസം ശരീരവും എന്നാ ണ് വി.യാക്കോബ് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു വിശ്വാസി യായിത്തീർന്ന് രക്ഷപെടാം എന്ന് വിചാരിക്കരുത് എന്നാണ് യേശു ഇവിടെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ദൈവം വസിക്കുന്നത് മനുഷ്യനുള്ളിൽ തന്നെയാകയാൽ, മനുഷ്യൻ മനുഷ്യന് ചെയ്യുന്ന എല്ലാ നല്ല പ്രവർത്തികളും ദൈവത്തിന് തന്നെയായാകുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദത്തിനിട യാകുന്നു. അറിവുള്ളവൻ അവന്റെ **ലൗകീക കർമ്മത്തെ ആ രാധനയാക്കുമ്പോൾ**, അറിവുണ്ട് എന്ന് ധരിക്കു മാത്രം ചെയ്യു ന്നവർ അവരുടെ പ്രവർത്തി, അവർക്ക് തന്നെ ബന്ധനത്തി നായി ചെയ്യുന്നു.

ദൈവത്തിന് ഒന്നും നമ്മൾ കൊടുത്തിട്ട് വേണ്ട എന്ന് പറയു ന്നവർ, ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വാങ്ങാൻ വേണ്ടി മാത്രം ദൈവ ത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവർ ആണ്. ആത്മാവായ ദൈവ ത്തിന് ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും അതിലുള്ള ചരാചരങ്ങളു ടേയും രൂപം ഉണ്ട് എന്ന് അറിയുന്നവരാണ് വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തെ അൽപമെങ്കിലും അറിയുന്നത്. ഈ കാണപ്പെ ടുന്ന **പ്രപഞ്ചം, ദൈവത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച ദൈവത്തിന്റെ**

ശരീരമാണ് എന്ന് നമുക്ക് മനസിലാക്കാൻ, ഭൂമിയവന്റെ പാദ പീഠം, സ്വർഗം (ആകാശം) അവന്റെ സിംഹാസനം എന്ന പ്ര സ്താവന ഒരു നല്ല സൂചികയാണ്. ബൈബിളിന്റെ ആഴത്തി ലേക്ക് ഇറങ്ങിചെല്ലുമ്പോൾ നാം ഓരോരുത്തരും ആ ശരീര ത്തിലേ അവയവങ്ങൾ എന്നും **ഓരോ അവയവത്തിനും പ്ര ത്യേകം പ്രത്യേകം ധർമ്മവും ഉണ്ട്** എന്നും മനസിലാകും. ആ ധർമ്മം മനുഷ്യൻ ഒഴിച്ച് സകല ചരാചരങ്ങളും കൃത്യമായി ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നും നമുക്ക് മനസിലാകും. ദൈവത്തിന്റെ ശ രീരത്തിൽ അവയവങ്ങൾ ആയിരുന്നിട്ടും, അതറിയാതെ അ ജ്ഞാനത്താൽ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതാണ് മനുഷ്യ ന്റെ ഇന്നത്തെ ഈ ദുഃഖകരമായ അവസ്ഥക്ക് കാരണം.

യേശു പറഞ്ഞു:- **എന്നോട് കർത്താവേ, കർത്താവേ എന്ന് പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല, സ്വർഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവി ന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവനത്രേ സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നത്.** (മത്താ:7–21). ദൈവം ഓരോരുത്തരേയും ഏൽപ്പിച്ച താലന്തു കൾ (അവരവരുടെ സ്വധർമ്മം ചെയ്യുയ്ക) കൃത്യമായി ചെ യ്യുകയല്ലാതെ സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ വേറെ കുറു ക്കു വഴികൾ ഇല്ല. ഉപനിഷത്ത് പറയുന്നു:

2. കുർവന്നേവേഹ കർമ്മാണി ജിജീവിഷേച്ഛതം സമാഃ

ഏവം ത്വയി നാന്യഥേതോഽസ്തി ന കർമ്മ ലിപ്യതേ നരേ.

(ഈശാവാസ്യോപനിഷത്ത് 2)

ജഗത്തിന്റെ കർത്താവും സർവ്വശക്തിമാനും സർവ്വമയനുമാ യ പരമേശ്വരനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തി ന്റേതെന്നു കരുതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂജയ്ക്കായി ശാസ്ത്രനി യതമായ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെ ആചരിച്ചുകൊണ്ട് നൂറുസം വത്സരം ജീവിക്കുവാനാഗ്രഹിക്കുവിൻ. ഈവിധം തന്റെ ജീ വിതം മുഴുവൻ പരമേശ്വരനുവേണ്ടി സമർപ്പണം ചെയ്യുവിൻ.

ശാസ്ത്രോക്തമായ സ്വകർമ്മങ്ങളെ ആചരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവി തം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതു പരമേശ്വരന്റെ പൂജയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്ര

മാകുന്നു; തനിക്കുവേണ്ടിയല്ല. ഭോഗം ഭോഗിക്കുന്നതിനായിട്ട ല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ആ കർമ്മങ്ങൾക്കു നിന്നെ ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെടുത്താൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതിനതിരി ക്തമായി മറ്റു യാതൊരു മാർഗ്ഗവും മോചനം നേടുവാനായി ട്ടില്ല. (ഈശാവാസ്യോപനിഷത്ത് 2), (ഗീത 2–50, 51; 5–10).

നമ്മുടെ കുടുംബ ജീവിതത്തിൽ, സമൂഹത്തിലെ ജീവിതത്തി ൽ നാംചെയ്യുന്ന ഭൗതീകകർമ്മങ്ങൾ ദൈവത്തിനുള്ള ആ രാ ധനയാക്കി മാറ്റാം. ലൗകീക ജീവിതത്തിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം നേടുമ്പോൾ **വരം ലഭിച്ചവർ** എന്ന് പറയുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിലാണ്, ഒരാൾക്ക് സ്വർഗീയയാത്രക്കുള്ള ആഗ്ര ഹം ഉണ്ടാകുന്നത്, ദാഹംഉണ്ടാകുന്നത്. **ലൗകീകസുഖഭോഗ ങ്ങളിൽ വിരക്തിയാണ്** ഈ അവസ്ഥയുടെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ ണം. അതും വാസ്തവത്തിൽ വരപ്രസാദമാണ്. അതില്ലാതെ ആരും രക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ഇടുക്കവും ഞെരുക്കവുമു ള്ള പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കില്ല.

മാൻ ദാഹജലത്തിനായി നീർത്തോടുകളേലേക്ക് പായുന്ന തുപോല, ജീവൻ ആത്മാവിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ, ദാഹിക്കു കയും, പ്രാണൻ പിടയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമാണ് ഒ രാൾ അവന്റെ മടക്കയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത് തന്നെ. ലൗകീക സുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം, സ്വർഗീയ യാത്ര യുടെ ശത്രുവാണ്. ഈ ലോകത്തെ വിടാൻ അവന്റെ മനസ് ഒരിക്കലും തയ്യാറാകുകയില്ല. ആഗ്രഹങ്ങൾക്കും, ആവശ്യങ്ങ ൾ ക്കുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്ക്, സ്വർഗീയ യാത്രയിൽ താ ത്പര്യം ഉണ്ടാകില്ല. ഇവിടെ ജീവിതം തേടുന്നവർ അവരുടെ നിത്യജീവിതം ഇല്ലാതാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

പരിശുദ്ധമായിരുന്ന ജീവാത്മാവിൽ ലൗകീക ചായക്കൂട്ടുകൾ മനുഷ്യൻ തന്നെ വാരി തേച്ചതാണ്. അതു മുഴുവൻ കഴുകി ക്കളയുന്നതാണ് ആത്മീയ ജീവിതം. അതിനോട് ഒരു ചായം കൂടെ ചേർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നറിയാതെയാണ്, ദൈ വത്തിൽ നിന്നും ഓരോന്നും ചോദിച്ചു വാങ്ങുന്നത്.

നിത്യജീവൻ

ജീവന്റെ നിത്യത

ജീവൻ എന്താണ് എന്ന് സാധാരണ പലരും ചിന്തിക്കാറില്ല, അതുകൊണ്ട് അതിനേക്കുറിച്ച് നമുക്ക് വലിയ പിടിയുമില്ല. ജീവൻ എങ്ങനെയുണ്ടായി, എങ്ങനെ നിലനിൽക്കുന്നു, അതിന് നാശമുണ്ടൊ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് സഹായകമാണ്. യഥാർത്ഥ മനുഷ്യൻ ജീവനാണ്, ശരീരം അവന്റെ മൺകൂട് മാത്രമാണ് എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഒരു മനസുണ്ട്, ബുദ്ധിയുണ്ട്, ചിത്തമുണ്ട്, ഞാൻ എന്നഭിമാനിക്കുന്ന അഹംകാരവും, ബോധവും മനുഷ്യനുണ്ട്, എന്ന് നാം കേട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

ദൈവം ആത്മാവാണ്, അത് മനുഷ്യനെ മന്ദിരമാക്കിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യനുള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ആത്മാന്വേഷണത്തിൽ അന്വേഷകൻ, വാസ്തവത്തിൽ ജീവനാണ്. ആന്തരീക മനുഷ്യൻ എന്ന് വിളിക്കുന്ന ജീവന് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മനസ് ബുദ്ധി, ചിത്തം, അഹംകാരം (ഞാൻ എന്ന അഭിമാനം) ഹൃദയം മുതലായവയുണ്ട്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, കണ്ണ്, മൂക്ക്, കാത്, നാക്ക്, ത്വക്ക് ഇവയാണ്. ഭൗതീക പ്രപഞ്ചം എന്ന് പറയുന്നത് പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ ഈ ലോകത്തെയാണ്. ഇതുകൂടാതെ സൂക്ഷ്മമായ ലോകങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന് നാം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. **പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഒരു ശരീരത്തിലേക്ക് ജീവനെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയാണ് ദൈവം ചെയ്തത് എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു**. ഇതിനർത്ഥം ജീവൻ വേറെ ശരീരം വേറെ എന്നാണ്. ശരീരം പഞ്ചഭൂതങ്ങളാൽ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജീവൻ എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്തു കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊന്നും നമുക്കറിയില്ല. അത് അറിയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് തോന്നിയിട്ടുമില്ല. അതു കൊണ്ട് ആത്മീയം എന്ന് നാം ധരിക്കുന്ന പലതിനെക്കുറിച്ചും നമുക്ക് വ്യക്തമായ ഒരറിവും ഇല്ല. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചറിയുന്നത്, എങ്ങനെ മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായി എന്നറിയുവാനാണ്. അതിലെ പ്രധാന വിഷയം ജീവനും ജീവ

ന്റെ ഉപകരണങ്ങളായ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, മനസ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം, അഹംകാരം മുതലായവയാണ്.

ജീവനും ആത്മാവായ ദൈവവും തമ്മിൽ ഉള്ള ബന്ധം അറിയാൻ, ജീവൻ എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്നറിയണം. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം, എന്നാൽ സൃഷ്ടി എങ്ങനെയാണ് എന്ന് കൃത്യമായി പലർക്കും അറിയില്ല. അവർക്കറിയുന്നത് ദൈവം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് കൽപ്പിച്ചു ഉണ്ടായി എന്നാണ്. ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ ഇത്രയും അറിഞ്ഞാൽ ധാരാളം മതി. പക്ഷെ മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ, കൂടുതൽ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് യാത്രയെ സഹായിക്കും.

ശരീരവും ജീവനും രണ്ടും രണ്ടാണ് എന്ന് നമ്മൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ജീവൻ എന്താണ് എന്ന് അനുഭവത്തിലൂടെ അറിവുള്ളവർ, കണ്ടറിഞ്ഞവർ കുറവായിരിക്കും. അത്യന്തം സൂക്ഷ്മവും സാധാരണ അവസ്ഥയിൽ കാണാൻ പറ്റാത്തതുമായ ജീവൻ അന്വേഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യം അതിനുണ്ട് എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ അന്വേഷണത്തിന് പ്രസക്തിയുണ്ട്. ജീവനെ അറിഞ്ഞാൽ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ഏകദേശരൂപം കിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന സത്യാന്വേഷണത്തിൽ, ജീവൻ ഒരു പ്രധാന വിഷയമാണ്. നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുക എന്ന് ബൈബിളിലെ പ്രധാന വിഷയത്തിൽ, ജീവന്റെ വിശകലനം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവർ എന്നെ കണ്ടെത്തി, എന്നെ ചോദിക്കാത്തവർക്ക് ഞാൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്ന് ദൈവം പ്രവാചകനിലൂടെ പറഞ്ഞത് ഇവിടെ ചിന്തനീയമാണ്. ജീവനെ അന്വേഷിച്ചു പോയ വ്യക്തി ഒടുവിൽ ചെന്നെത്തിയത് ആത്മാവിലാണ്. ആ സത്യമാണ് ഇവിടെ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞത്. ജീവന്റെ ഉത്ഭവം അന്വേഷിച്ച് പോയാൽ നാം എത്തിച്ചേരുന്നത് ആത്മാവിലാണ് ദൈവത്തിലാണ്. അതു കൊ

ണ്ട് ജീവനെക്കുറിച്ച് ഒരറിവ് സത്യാന്വേഷണത്തിൽ കൂടുതൽ സഹായകരമാണ്.

മരണം വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ്? മരണത്തിന്റെ രഹസ്യം അറിയാൻ പണ്ടുകാലം മുതലേ പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അന്വേഷണം എത്തിച്ചേർന്നതും ദൈവത്തിലാണ് എന്നതാണ് അത്ഭുതകരമായ കാര്യം. ശ്രീബുദ്ധൻ മരണത്തിന്റെ രഹസ്യം അന്വേഷിച്ചു എന്ന് നമുക്കറിയാം. നചികേതസിന്റെ ഈ അന്വേഷണമാണ് കഠോപനിഷത്തിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. അതുപോലെ പല മതങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇത്തരം ചില അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. അന്വേഷണം വേണമെന്നുതന്നെയാണ് ശ്രീയേശുവും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ശരീരം ആദ്യം ഉണ്ടായോ ജീവൻ ആദ്യം ഉണ്ടായോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് സയൻസിന്റെ ഉത്തരം ശരീരം ആദ്യം ഉണ്ടായി, അതിൽ ജീവൻ രൂപപ്പെട്ടു എന്നാണ്, അതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിന്റെ നാശത്തോടെ ജീവനും നശിക്കുന്നു, ബാക്കിയൊന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല എന്നവർ കരുതുന്നു. ശാസ്ത്രത്തെ പിൻപറ്റി അമേരിക്കയിലേയും മറ്റും ഇളം തലമുറ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളിൽ പലരും ഇന്ന് നിരീശ്വരവാദികളാണ്. അവിടത്തെ ഒരു സർവ്വെയിൽ കേവലം 7% ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മാത്രമെ ഈശ്വരവിശ്വാസികളായിട്ടുള്ളു. ജീവനേക്കുറിച്ച് അറിയാതിരുന്നതിന്റെ ഫലമാണ് ഇത് എന്ന് കരുതുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അറിയണമെന്നേയില്ല, ഒരാൾ അവന്റെ ജീവനെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞാൽ അവൻ ശരിയായ വിശ്വാസിയായിക്കൊള്ളും എന്നുറപ്പാണ്. എന്തിനെയാണ് ജീവൻ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ നാം എന്ത് പറയും?. ജീവൻ ഉണ്ട് എന്നറിയാമെങ്കിലും അത് നമ്മുടെ ദൈനംദിന അനുഭവമാണെങ്കിലും നമുക്ക് അതിനേക്കുറിച്ച് വലിയ അറിവൊന്നുമില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം.

ജീവനെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞാലും ദൈവത്തോട് കടപ്പാട് പലർക്കും തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ ജീവന്റെ

രഹസ്യം അറിയേണ്ടവിധത്തിൽ അറിയുന്നവന് ദൈവത്തെ മറക്കാൻ കഴിയില്ല. ദൈവത്തിലേക്കുള്ളയാത്രയിൽ ഒരാൾ ആദ്യം എത്തിച്ചേരുന്നത് ജീവനിലാണ്, **ജീവനിലൂടെ മാത്ര മേ ആത്മാവിലേക്ക് (ദൈവത്തിലേക്ക്) പ്രവേശനവുമുള്ളു**. ഈ സത്യം യേശുക്രിസ്തുവും പറഞ്ഞെങ്കിലും അത് മന സിലാക്കേണ്ട രീതിയിൽ പലരും മനസിലാക്കിയിട്ടില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു.

മനുഷ്യന് അവനെക്കുറിച്ച് തന്നെ വേണ്ട വിധത്തിലുള്ള ഒരറി വില്ല എന്നതാണ് അവന്റെ സകലപ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം. അവനെയറിഞ്ഞാൽ, അവന്റെ സ്വരൂപം ശരിക്കറിഞ്ഞാൽ അ വൻ പിന്നെ മനുഷ്യനല്ല, അവന്റെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പ രിഹാരമാകും, മരണത്തെ അവൻ ജയിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇ തിന്നായി മനുഷ്യൻ ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ അവനെയന്വേഷിക്കണം.

ഈ അന്വേഷണമാണ് സത്യാന്വേഷണം എന്ന് പറയുന്നത്. എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവർ എന്നെ കണ്ടെത്തി, എന്നെ ചോ ദിക്കാത്തവർക്ക് ഞാൻ പ്രത്യക്ഷനായി(റോമർ: 10:20). ഈ അ ന്വേഷണം ദൈവത്തിൽ എത്തിച്ചേരും എന്നതിന് ഒരു തെളി വാണ് ഇത്. ജീവന്റെരഹസ്യം അറിയുന്നത്വരെ ചില സംശ യങ്ങൾ തോന്നിയേക്കാം എങ്കിലും അത് പരമമായ സത്യമാ ണ് എന്ന് ഭാരതത്തിൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വീകരിൽ പലരും തെ ളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു അന്വേഷണമാണ് യേശുവും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അന്വേഷിപ്പീൻ കണ്ടെത്തും, മു ട്ടുവീൻ തുറക്കപ്പെടും എന്ന് യേശു പറയുന്നുണ്ട്.

ജീവനെ അന്വേഷിച്ചു ചെല്ലുന്നവർ ആദ്യം എത്തുന്നത് സ മഷ്ടി ജീവനിലാണ്, യേശുക്രിസ്തുവിലാണ്. യേശു പറഞ്ഞു **ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു**. **<u>ജീവൻ പു ത്രനാണ്</u>, <u>ആത്മാവ്</u> <u>പിതാവും</u>**. പിതാവില്ലെങ്കിൽ നാം ഇല്ല. യേശുക്രിസ്തു എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യശരീരം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് അൽപന്മാരാണ്. ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവ

ൻ സർവ്വവ്യാപിയായി വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്ന അനന്തസത്തയാണ് വാസ്തവത്തിൽ പുത്രൻ. അതാണ് ജീവൻ. ആ ജീവനാണ് നമ്മിലും ജീവനായി പ്രകാശിക്കുന്നത്. പല ജീവന്മർ ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നത് അജ്ഞാനത്താൽ മാത്രമാണ്. ഏകജാതനായ പുത്രൻ മാത്രമേയുള്ളു. അതിന് വാസ്തവത്തിൽ പേരൊന്നുമില്ല, എങ്കിലും നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ ക്രിസ്തു എന്ന നാമം ഉപയോഗിക്കാം.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ജീവനും നിലനിൽക്കുന്നത് ആജീവനിലാണ്, ക്രിസ്തുവിലാണ്. ഇത് വ്യക്തമാക്കാൻ യേശു പറഞ്ഞത്, ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്റെ പിതാവ് തോട്ടക്കരനുമാണ് എന്നാണ്. **മുന്തിരിവള്ളിയാകുന്ന ജീവനിൽ ആണ് എല്ലാവരും ജീവിക്കുന്നത്**. ആ ജീവനാണ് മനുഷ്യനിലും, മൃഗങ്ങളിലുമെല്ലാം ജീവനായി പ്രകടമാകുന്നത്. ജീവന്റെ സ്പന്ദനം എവിടെയൊക്കേയോ ഉണ്ടോ അതു എല്ലാം സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വാന്തര്യാമിയുമായ ആ ജീവനാണ്. തോട്ടക്കാരൻ ഇല്ലെങ്കിൽ മുന്തിരിവള്ളിയുമില്ല നമ്മളും ഇല്ല. ഒരു നിമിഷം ആത്മാവില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ, ആനിമിഷം നമ്മളുമില്ല. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അജ്ഞാനികൾ ദൈവം ഇല്ല എന്ന് പറയുന്നു. ബൈബിൾ അവരെ പറയുന്നത് മൂഢന്മാർ എന്നാണ്.

ആത്മാവിന്റെ പ്രതിബിംബമണ് ജീവൻ, യഥാർത്ഥ വസ്തുവായ ആത്മാവില്ലെങ്കിൽ പ്രതിബിംബം എങ്ങനെയുണ്ടാകും?. ആത്മാവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മളും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ, സാദൃശ്യത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. ഏതൊരു പ്രതിബിംബവും യഥാർത്ഥ വസ്തുവിനേപ്പോലെയാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് മറ്റെന്തെങ്കിലും വസ്തുവിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെയുണ്ടാക്കി എന്നല്ല, താൻ തന്നെ പ്രതിബിംബിച്ചാണ് മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു. **ഞാൻ നിന്നോട് കൂടെയുണ്ട്** എന്ന് ദൈവംപറഞ്ഞത് ഈ സത്യമാണ്.

മനുഷ്യനിൽ ആത്മാവുണ്ട്, അതിന്റെ പ്രതിബിംബവുമുണ്ട്, അതാണ് **പിതാവും പുത്രനും**. ഇതുകൂടാതെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും മനസും ബുദ്ധിയും ചിത്തവും ഉണ്ട്. ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ജഡം തന്നെയാണ് അത്യന്തം **സൂക്ഷ്മമായവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടാണത് നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്**. ഈ സൂക്ഷ്മതലത്തിൽ ആണ് ആത്മാവ് പ്രതിബിംബിക്കുന്നത്. അതിനെയാണ് ജീവൻ എന്ന് പറയുന്നതും. **ജഡീകതലത്തിലെ ആത്മാവിന്റെ പ്രതിബിംബത്തെയാണ് ജീവൻ എന്ന് പറയുന്നത്**. അങ്ങനെ പ്രതിബിംബിക്കുമ്പോൾ അവയോരോന്നും ആത്മാവിനാൽ ചൈതന്യമുള്ളതായി മാറുന്നു. ആത്മാവില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, മനസ്, ബുദ്ധി,ചിത്തം എല്ലാം ജഡം. സങ്കൽപ്പിക്കാൻ മനസിന് കഴിയില്ല, നിശ്ചയിക്കാൻ ബുദ്ധിക്ക് കഴിയില്ല, ഓർമ്മിക്കാനും, ചിന്തിക്കാനും, ചിത്തത്തിനും കഴിയില്ല. ഇവയോരൊന്നിലും ചൈതന്യം പ്രകടമാകുകയും അവയിൽ ഓരോ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ് **ഞാൻ** സങ്കൽപ്പിക്കുന്നു, ബുദ്ധി, **ഞാൻ** നിശ്ച്ചയിക്കുന്നു എന്ന് ധരിക്കുന്നു, ചിത്തം, **ഞാൻ** ഓർമ്മിക്കുന്നു, **ഞാൻ** ചിന്തിക്കുന്നു, എന്നൊക്കെ ധരിക്കുന്നു. അഥവാ മനസ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം ഇവയിൽ **ഞാൻ** എന്ന ബോധം സ്പുരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ശരീരത്തെ ഞാൻ എന്ന് പറയാറുണ്ട്. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യന് ഈ സത്യം അറിവുണ്ട്, അപ്പോൾ എന്റെ മനസ്, എന്റെ ബുദ്ധി, എന്റെ ഓർമമശക്തി എന്നൊക്കെപ്പറയുന്നു. അപ്പോൾ ഇതൊന്നുമല്ല ഞാൻ എന്ന് ബോധം ഉണ്ടാകുന്നു.

യഥാർത്ഥ **ഞാൻ** എന്താണ് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ നമുക്ക് ഉത്തരമില്ല. പക്ഷെ ഒന്നറിയാം, **ഞാൻ** ഉണ്ട്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മനസ് ബുദ്ധി, ചിത്തം ഇവയിൽ ആത്മാവ് പ്രതിബിംബിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് നാം ദൈവത്തെക്കാണുന്നില്ല. എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും പ്രതിബിംബിപ്പിക്കാൻ ഉള്ള കഴിവുണ്ട് എങ്കിലും ചിലതിന് ആ കഴിവ് കൂടുതൽ ഉണ്ട്. നാം കണ്ണാടിയിൽ നമ്മുടെ മുഖം കാണുന്നത് പോലെ നിലത്ത് മണ്ണിലെന്തുകൊണ്ട് കാണുന്നില്ല? അവിടെ നമ്മുടെ പ്രതിരൂപം ഇല്ലേ?. ചന്ദ്രൻ

സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഭാരതത്തിലെ ഋഷീശ്വരന്മാർ അവരുടെ അന്തക്കരണത്തെ (മനസ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം) കണ്ണാടി പോലെ മിനുസമാക്കി. അതിൽ പ്രതിബിംബിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു. അതു പവിത്രമാക്കുന്ന ആർക്കും അത് കാണാം എന്നവർ പറഞ്ഞു. യേശുവും അത് തന്നെ പറഞ്ഞു. **ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ അവർ ദൈവത്തെ കാണും**.

നമ്മുടെ ജീവിതം ജീവനിലോ ആത്മാവിലോ അല്ല, മറിച്ച് നമ്മുടെ അന്തക്കരണങ്ങളിൽ, ശരീരത്തിൽ, അതിന് പുറത്ത്, ലോകത്ത്, ഒക്കെയാണ്. ജീവനായിട്ട് ഇരിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയാറില്ല, മറ്റു പലതുമായി നാം ജീവിക്കുന്നു. ഈ ജീവിതത്തെ ജീവന്റെ പരദേശവാസം എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. അവന്റെ സ്വദേശം നിത്യജീവനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ആണ്. പരദേശ ജീവിതം നിർത്തി ആത്മാവിൽ വസിക്കുക എന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്. ജഢീകവസ്തുക്കളുടെ രൂപം നിമിഷം പ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഒന്നിന്റെ രൂപം നശിച്ച് മറ്റൊന്നായി മാറുക അതിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. എന്നാൽ ഒരിക്കലും മാറ്റത്തിന് വിധേയമാകാതെ നിൽക്കുന്നത് ആണ് ആത്മാവ്. **ദൈവം മാറ്റമില്ലാത്തവൻ** എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു.

ജീവന് ജനനമോ മരണമോ ഇല്ല, അതുകൊണ്ട് അത് നിത്യനാണ്. നിത്യജീവൻ എന്നതിനെ പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. **ഓരോ മനുഷ്യനും ജീവനാണ്, അതുകൊണ്ട് നിത്യനാണ്.** പക്ഷെ ഈ സത്യം അറിയില്ല. ഈ സത്യം അറിയേണ്ട രീതിയിൽ അറിഞ്ഞാൽ അവൻ സ്വതന്ത്രനാകും. യേശു പറഞ്ഞു:–**നിങ്ങൾ സത്യം അറിയുകയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രനാക്കുകയും ചെയ്യും**. ഈ സത്യത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവരാണ് സത്യന്വേഷികൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്.

ആ സത്യം എങ്ങനെ അറിയണം, കേട്ടാൽ മാത്രം മതിയോ? അനുഭവിച്ചറിയുക, രുചിച്ചറിയുകയെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. രുചിച്ചറിയുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ആത്മാവായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിബിംബം മാത്രമാണ് എന്നറിയുന്നു. **ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാകുന്നു** എന്ന അനുഭവമാണ് അപ്പോൾ ഉള്ളത്. പിതവും പുത്രനും ഒന്നാണ്. ആത്മാവ് നിത്യ സത്യം, പുത്രൻ അതിന്റെ നിഴൽ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിബിംബം.

10.കന്യകമാർ

(മത്തായി 25: 1–13)

എണ്ണയുടെ രഹസ്യം

സ്വർഗരാജ്യം മണവാളനെ എതിരേൽക്കാൻ വിളക്കെടുത്തും കൊണ്ട് പുറപ്പെട്ട പത്ത് കന്യകമാരോട് സദൃശം ആകും. അവരിൽ അഞ്ച്പേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും അഞ്ച്പേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്ക് എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല. ബുദ്ധിയുള്ളവരോ വിളക്കോടുകൂടെ പാത്രത്തിൽ എണ്ണയും എടുത്തു. പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ മയക്കം പിടിച്ച് ഉറങ്ങി.

അർദ്ധരാത്രിക്കൊ മണവാളൻ വന്നു; അവനെ എതിരേൽപാൻ പുറപ്പെടുവീൻ എന്ന് ആർപ്പ് വിളിയുണ്ടായി. അപ്പോൾ കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റ് വിളക്ക് തെളിയിച്ചു. എന്നാൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ ബുദ്ധിയുള്ളവരോട്; ഞങ്ങളുടെ വിളക്ക് കെട്ടുപോകുന്നത് കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ എണ്ണയിൽ കുറെ ഞങ്ങൾക്ക് തരുവീൻ എന്ന് പറഞ്ഞു. ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ എന്ന് വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വിൽക്കുന്നവരുടെ അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊൾവീൻ എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ വാങ്ങാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോട്കൂടെ കല്യാണസദ്യക്ക് ചെന്നു, വാതിൽ അടക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിന്റെശേഷം മറ്റ് കന്യകമാരും വന്നു, കർത്താവേ കർത്താവേ ഞങ്ങൾക്ക് തുറക്കേണമേ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതിന് അവൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയുന്നില്ല എന്ന് സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോട് പറയുന്നു. ആകയാൽ ആ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ട് ഉണർന്നിരിപ്പീൻ.

ഈ കഥ നാം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതിന്റെ ആശയം നമുക്ക് മനസിലാകുന്നു, അതുകൊണ്ട് കൂടുതലൊന്നും ചിന്തി

ക്കാൻ നാം തുനിയാറില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനായി നാം കാത്തിരിക്കണം, ഭക്തിയാകുന്ന എണ്ണ എപ്പോഴും കരു തിയിരിക്കണം. മണവാളൻ എപ്പോഴാണ് വരുന്നത് എന്ന് നി ശ്ചയമില്ലായ്കയാൽ സദാ പ്രാർത്ഥനയിൽ അവന്റെ വരവി നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്നൊക്കെ നമുക്ക് മന സിലാകുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉപമയിൽ കൂ ടുതലൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ നാം മിനക്കെടാറില്ല.

പലരും ധരിക്കുന്നത് യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഗ്രഹിക്കാൻ വ ളരെ എളുപ്പമാണ്, അതിൽ നിഗൂഢതകൾ ഒന്നും ഒളിച്ചിരിപ്പി ല്ല എന്നാണ്. ഈ ഉപമയിലൂടെ യേശുക്രിസ്തു നമുക്ക് തരു ന്ന നിഗൂഢ സന്ദേശം എന്താണ് എന്നാണ് വാസ്തവത്തിൽ അറിയേണ്ടത്. യേശുക്രിസ്തു ഉപമയിലൂടെ സംസാരിക്കു ന്നത് എല്ലാവർക്കും കാര്യങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ മനസിലാക്കാ ൻ വേണ്ടിയാണ് എന്ന് നാം ധരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവം അതല്ല എന്നാണ് ബൈബിൾ പറയുന്നത്. വരം ലഭിച്ചവർക്ക് പോലും ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു യേശു ഉപമകളിലൂ ടെ സംസാരിച്ചപ്പോഴെല്ലാം എന്ന് ബൈബിൾ സാക്ഷ്യപ്പെടു ത്തുന്നു.

ശിഷ്യന്മാരേക്കുറിച്ച് വരം ലഭിച്ചവർ, എന്ന് യേശുക്രിസ്തു ത ന്നെ പറയുന്നുണ്ട്, എങ്കിലും യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞ പല തും അവർക്ക് മനസിലായിരുന്നില്ല, എന്നവർ തന്നെ പറയു ന്നുണ്ട്. ചില ഉപമകൾ യേശുക്രിസ്തു അവർക്ക് വ്യാഖ്യാനി ച്ച് കൊടുക്കുന്നത് ബൈബിളിൽ നാം കാണുന്നുമുണ്ട്. എങ്കി ലും പല ഉപമകളും ഇന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാതെ ബൈ ബിളിൽ നമുക്ക് കാണാം. അതിൽ ഓരോ ഉപമയിലും ആ ത്മീയത്തിന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് ക ണ്ടെത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവാണ് മണവാളന്റെ വരവായി പറഞ്ഞി രിക്കുന്നത്, ബുദ്ധിയുള്ള കന്യകമാർ യേശുവിനെ എതിരേൽ ക്കാൻ കാത്തിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും. കല്യാണ സദ്യ നട

ക്കുന്നത് സ്വർഗരാജ്യത്തിലാണ് ഇത്രയും മനസിലാക്കുക വള രെ എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ എണ്ണയുടെ രഹസ്യമാണ് നമുക്ക് വെളിപ്പെട്ട് കിട്ടേണ്ടത്. എണ്ണയുണ്ടായിരുന്നവർ സ്വർഗത്തി ലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു, എണ്ണയില്ലാത്തവരാകട്ടെ പുറംതള്ളപ്പെ ടുകയുംചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് എണ്ണയാണ് ഈ ഉപമയിലെ കാതലായ വിഷയം. അത് എന്തായിരിക്കും എന്നാണ് കണ്ടെ ത്തേണ്ടത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനായി ഒരുങ്ങിയിരി ക്കുന്ന ഏവരും ചിന്തിക്കേണ്ടത് ആവശ്യത്തിന് എണ്ണ കരുതി യിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ്.

സ്വർഗരാജത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന് അത്യന്താപേക്ഷീക മായ കാര്യം എന്തായിരിക്കുമോ, അതായിരിക്കണം എണ്ണ എ ന്നത്കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വിളക്കിനേ സംബന്ധിച്ചിട ത്തോളം എങ്ങനെ എണ്ണ മുഖ്യമായിരിക്കുന്നുവൊ, അതുപോ ലെ മുഖ്യമായ എന്തിനേയോകുറിച്ചാണ് യേശു ഇവിടെ സൂ ചിപ്പിക്കുന്നത്. സ്വർഗരാജ്യ പ്രാപ്തിക്ക് മുഖ്യമായ സംഗതി എന്താണ്; ഭക്തി, പ്രാർത്ഥന, ഉപവാസം സുവിശേഷ വേല, ദാന ധർമ്മങ്ങൾ ഇവ എന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കുമോ?

നമ്മിൽ ചിലർ യേശുക്രിസ്തുവിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന വരാണ്, ചിലർ അനേകരെ ദൈവത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കു ന്നവരാണ്, ചിലർ ചുരുങ്ങിയ രീതിയിൽ സുവിശേഷ പ്രവർ ത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ. ചിലർ പലവട്ടം ഒരു ദിവസം മറ്റുള്ള വർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ. ദൈവത്തെ അറിയാതെ ജീവിക്കുന്ന പലരെ ദൈവത്തെ കുറിച്ച് ബോധവാന്മാരാക്കു ന്നവരാണ് ചിലർ. ചിലർ രോഗശന്തി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർ അങ്ങനെ പലതരത്തിൽ നാം ആത്മീയത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയായിരിക്കുമോ എണ്ണ എന്നതുകൊണ്ട് യേ ശു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

യേശുക്രിസ്തു തന്നെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് ഈ എണ്ണ എന്താണ് എന്ന് പരോക്ഷമായി പറയുന്നതിലേക്കാണ് നാം ശ്രദ്ധ തിരി ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. (മത്തായി 7: 15– 24)

കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവീൻ, അവർ ആടുക ളുടെ വേഷം പൂണ്ട് നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അകമേ യോ അവർ കടിച്ച്കീറുന്ന ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. അവരുടെ ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറയാം; മുള്ളുകളിൽ നിന്ന് മുന്തിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞലുകളിൽ നിന്ന് അത്തിപ്പഴ വും പറിക്കുമാറുണ്ടോ? നല്ലവൃക്ഷം ഒക്കേയും നല്ലഫലം കാ യ്ക്കുന്നു. നല്ലവൃക്ഷത്തിന് ആകാത്തഫലവും ആകാത്ത വൃ ക്ഷത്തിന് നല്ലഫലവും കായ്പാൻ കഴിയില്ല. നല്ലഫലം കാ യ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം ഒക്കേയും വെട്ടി തീയിൽ ഇടുന്നു.

ഇതാണ് കൈയിൽ എണ്ണ കരുതാത്തവരെക്കുറിച്ച് യേശു പറ യുന്നത്. ആകയാൽ അവരുടെ ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും. ഈ തിരിച്ചറിവിന് നമുക്ക് എണ്ണ കരുതിയിട്ടു ള്ളവർ എങ്ങനെയയായിരിക്കും എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നല്ല അ റിവുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലാത്ത പക്ഷം നമുക്ക് മറ്റുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ ഉപരി ന മ്മെക്കുറിച്ച്, നമ്മുടെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച്, അറിയാൻ കഴിയി ല്ല.

മറ്റുള്ളവർ ഫലം കായ്ക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതിലുപരി നാം ഏത് പ്രകാരമുള്ള ഫലമാണ് കായ്ക്കുന്നത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ ക ഴിയണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ അറിവും, അത് നമ്മിൽ പരി ശോധിച്ച് നോക്കാനുള്ള കഴിവും പലരിലും വളരെ കുറവാ ണ്. ഫലങ്ങളെയാണ് ദൈവം നോക്കുന്നത്, എത്ര തഴച്ച് വള ർന്ന് നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷമാണ് എന്നല്ല. ഒരുപക്ഷെ ആ വൃക്ഷ ത്തിന്റെ തണലിൽ കൂടുതൽ ആളുകൾ ഇരുന്ന് ആശ്വസിക്കു ന്നുണ്ടാകാം, മറ്റു പലതരത്തിൽ ഉപയോഗം മനുഷ്യർക്ക് ആ വൃക്ഷത്തെക്കൊണ്ടുണ്ടാകാം, എങ്കിലും ഇതൊന്നുമല്ല പരിഗ ണിക്കപ്പെടുന്നത്, ആ വൃക്ഷത്തിൽ ഏതു തരം ഫലമാണ് കായ്ക്കുന്നത് എന്നാണ്. **<u>ഫലത്തെ</u>** മാത്രം നോക്കിയിട്ടാണ് ആ വൃക്ഷത്തെ നിലനിർത്തണമോ അതോ വെട്ടി തീയിൽ ഇട്ട് ന ശിപ്പിക്കണമോ എന്ന് ദൈവം തീരുമാനിക്കുന്നത്. ഫലത്തെ,

പ്രവർത്തിയെ മാത്രം നോക്കിയിട്ടാണ് സ്വർഗരാജ്യത്തിലേ ക്കുള്ള പ്രവേശന കവാടം തുറക്കുന്നത്.

നല്ല ഫലം എങ്ങനെയായിരിക്കും എന്ന അറിവില്ലെങ്കിൽ, നല്ല പ്രവർത്തി എന്താണ് എന്നറിയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് നമ്മെത്ത ന്നെ വിലയിരുത്തുവാനോ, തീയ പ്രവർത്തികളെ തിരുത്തു വാനോ കഴിയില്ല, അതു കൊണ്ട് ഇവിടെ ജ്ഞാനമാണ് ആ വശ്യം.

തുടർന്ന് യേശു പറയുന്നു, (മത്താ:7:21) എന്നോട് കർത്താവേ കർത്താവേ എന്ന് പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല എന്റെ പിതാവി ന്റെ **ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ** അത്രേ സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കു ന്നത്. ഇവിടെ എണ്ണ എന്താണ് എന്ന് യേശു സ്പഷ്ടമാക്കു കയാണ്. **ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുക** എന്ന പ്രവർത്തിയാ ണ് സ്വർഗരാജ്ജ്യ പ്രാപ്തിക്ക് മുഖ്യമായി വേണ്ടത്. ദൈവ ത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്താണ് എന്ന് പലപ്പോഴും നമുക്കറിയില്ല, അതു കൊണ്ടാണ് പലതിനും വേണ്ടി നാം ദൈവത്തോട് യാ ചിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നമ്മെക്കാൾ മുൻപെ ദൈ വത്തിനറിയാം, അത് വേണ്ട സമയത്ത് ചോദിക്കാതെ തന്നെ അവൻ തരികയും ചെയ്യും. അവൻ എന്തെങ്കിലും തന്നിട്ടില്ല യെങ്കിൽ, അത് നമുക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്തത് എന്ന് മനസിലാ ക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. എന്നാൽ നാം എന്തു ചെയ്യുന്നു, നമ്മു ടെ ഇഷ്ടത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തിനായി ദൈവത്തോട് മു ട്ടിപ്പായി ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിവർത്തിയില്ലതെ ദൈ വം അത് നമുക്ക് തരുമ്പോൾ അത് നമുക്ക്തന്നെ ഒരു ബന്ധ നമായിത്തീരുകയാണ് എന്ന് നാം അറിയുന്നില്ല.

ഒരിക്കൽ ഒരു സന്യാസിവര്യൻ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ എത്തിച്ചേ ർന്നു. ഭാരതീയ ആചാരപ്രകാരം പല ഭക്തന്മാരും അദ്ദേഹ ത്തെ സന്ദർശിക്കുകയും ഉപചാരങ്ങൾ അർപ്പിക്കുകയും ചെ യ്തു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സത്സ്വഭാവിയായ ചെറുപ്പക്കാരൻ സന്യാസിവര്യന്റെ ശുശ്രൂഷകൾക്കായി അനുവാദം വാങ്ങി

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്ത് കൂടി. ശുശ്രൂഷകൾ കൊണ്ട് തൃപ്തനായ സന്യാസി വര്യൻ ചോദിച്ചു,

കുഞ്ഞേ, നീ എന്താണ് എന്നിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ തന്റെ ദീർഘകാലത്തെ ആഗ്രഹം അവതരിപ്പിച്ചു.

എനിക്ക് ഈശ്വരാന്വേഷണത്തിന് ഉള്ള മാർഗം നിർദ്ദേശിക്കണം, അങ്ങയിൽ ഞാൻ എന്റെ ഗുരുവിനെ കാണുന്നു.

സന്യാസി വര്യൻ മൂന്ന് ദിവസം ആ ഗ്രാമത്തിൽ തങ്ങി തന്റെ ശിഷ്യന് വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചിട്ട് അവിടം വിട്ടു.

ചെറുപ്പക്കാരൻ വിജനമായ ഒരു കാട്ടു പ്രദേശം ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുത്തു, അവിടെ ഒരു ഗുഹയിൽ ഇരുന്ന് ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള സാധനകൾ ആരംഭിച്ചു. തനിക്ക് വേണ്ട് ഭക്ഷണം, വെള്ളം എല്ലാം സമിപപ്രദേശത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകെ വസ്ത്രമായി ഉണ്ടായിരുന്നത് രണ്ട് കൗപീനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഒരുദിവസം നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒന്നു എലി നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് കണ്ടു, ഇങ്ങനെയായാൽ എന്തുചെയ്യും എന്നാലോചിച്ചു കൊണ്ട് ഗ്രാമത്തിലേക്ക് നടന്നു. ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്ന് വിവരം ധരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ ഒരു വിദ്യ പറഞ്ഞു കൊടുത്തു.

സ്വാമി ഒരു പൂച്ചയെ ഞങ്ങൾ തന്നുവിടാം, പൂച്ചയുണ്ടെങ്കിൽ എലി വരില്ല.

സ്വാമി പൂച്ചയുമായി തന്റെ ഗുഹയിലേക്ക് പോയി, അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ, പാലു കുടിച്ചു വളർന്ന പൂച്ചയായത് കൊണ്ട് പാല് കിട്ടാതെ പൂച്ച കരയാൻ തുടങ്ങി.

വീണ്ടും ഗ്രാമത്തിലെത്തിയ സ്വാമിക്ക് ഗ്രാമക്കാർ ഒരു പശുവിനെ കൊടുത്തയച്ചു. തന്റെ ധ്യാനിക്കേണ്ട സമയം മുഴുവ

ൻ പൂച്ചയും പശുവും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിൽ പ്രയാസം തോന്നിയ സ്വാമി ഗ്രാമക്കാരെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു, അവർ പശുവിനെയും പൂച്ചയേയും പരിപാലിക്കാൻ ഒരു ബാലനെ കൊടുത്തയച്ചു.

കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റേയും കാര്യങ്ങൾ സ്വാമി തന്നെ നോക്കേണ്ട അവസ്ഥയായി. ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഗ്രാമക്കാർ ഇവരുടെ എല്ലാം സഹായത്തിനായി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരിയായ സ്ത്രീയെ കൊടുത്തയച്ചു.

ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങളെല്ലാം നോക്കാൻ ഒരളായല്ലോ എന്ന് സമാധാനിച്ച് സ്വാമി തന്റെ ഗുരു ഉപദേശിച്ച പ്രകാരം ധ്യാനം അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങി. മാസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. സ്ത്രീ ഗർഭിണിയായി. ഇനി കാട്ടിൽ കഴിയുന്നത് പന്തിയല്ല എന്ന് തോന്നി എല്ലാവരും ഗ്രാമത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. ഗ്രാമക്കാർ സ്വാമിക്ക് കുറച്ച് കൃഷിയും ഒരു വീടും ദാനമായി കൊടുത്തു. അങ്ങനെ ഒരു കൃഷിക്കാരനും മൂന്നു കുട്ടികളുടെ അച്ഛനുമായി സ്വാമി കഴിയുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ തന്റെ ഗുരുനാഥൻ ശിഷ്യനെ തേടിയെത്തി. ഗ്രാമവാസികളിൽ നിന്നും വിവരം ശേഖരിച്ച് ഒടുവിൽ, ഗ്രഹസ്ഥനായി ധ്യാനം ഒക്കെ ഉപേക്ഷിച്ച് കഴിയുന്ന തന്റെ ശിഷ്യനെ കണ്ടെത്തി.

ശിഷ്യന്റെ കണ്ണുകളിലെ കണ്ണുനീർ ഗുരു കണ്ടു, എന്നിട്ട് ചോദിച്ചു. കുഞ്ഞേ എന്തു പറ്റി?

ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു,

ഒരു എലിയാണ് എന്നെ ഈ അവസ്ഥയിലാക്കിയത്.

ഇത് നമ്മുടെ ഒരോരുത്തരുടേയും കഥയാണ്. ആവശ്യങ്ങളും ആഗ്രഹങ്ങളും നമ്മെ എവിടേക്കോ ഒക്കെ വലിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നു. പിന്നാലെ പോകാതിരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് നാം ഇപ്പോൾ. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്ന്

നാം പറയുന്നത് ചിലപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തെ തന്നെയാണ് എന്ന് പോലും നമുക്കറിയില്ല.

യേശു തുടർന്നു പറഞ്ഞു. പലപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോകുന്ന ഒരു വേദഭാഗമാണ് തുടർന്ന് നാം കാണുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമെന്ന് കരുതി നമ്മിൽ പലരും ചെയ്യുന്നതിന്റെ അനന്തരമായ പരിണാമം യേശു ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന് വേണ്ടി വേല ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണിത് എന്ന് പറയാം. ദൈവ വേല ചെയ്യണമെങ്കിൽ അവന്റെ ആഹ്വാനം വേണമെന്നാണ് നാം ഇവിടെ മനസിലാക്കേണ്ടത്. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോട് അജ്ഞാപിച്ചതു പോലെ ഒരാജ്ഞ കിട്ടിയിരിക്കണം. അതിലുപരി തന്റെ സ്വധർമ്മം എന്ത് എന്ന് അറിയുകയും, അത് ചെയ്യുകയും വേണം എന്നാണ് യേശു തുടർന്ന് പറയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ആദ്യമെ അത് എന്താണ് എന്ന് അറിയണം.

ഓരോ മനുഷ്യനും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ ഓരോരോ അവയവങ്ങളാണ്. ഓരോ അവയവത്തിനും പ്രവർത്തികൾ വേറെ വേറെയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വ്യക്തിക്കും ചെയ്യേണ്ടതും വേറെയാണ്. ദൈവം ഓരോരുത്തരിൽ നിന്നും എന്തുദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നാണ് ആദ്യം അറിയേണ്ടത്. അതു ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യലാകൂ.

കർത്താവേ, കർത്താവേ നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയും (പ്രസംഗിക്കുകയും) നിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെനാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവർത്തികൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തില്ലയോ എന്ന് പലരും ആ നാളിൽ എന്നോട് പറയും. അന്ന് ഞാൻ അവരോട്, ഞാൻ ഒരു നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; **അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ** എന്നെവിട്ടുപോകുവിൻ എന്ന് തീർത്ത് പറയും (മത്തായി :7: 22,23)

എത്ര ദുഃഖകരമായ ഒരവസ്ഥയാണ് ഇതെന്ന് ചിന്തിക്കുക. ഒ രായുഷ്ക്കാലം മുഴുവൻ സുവിശേഷ വേല ചെയ്തിട്ട് ഒടുവി ൽ കിട്ടുന്ന പ്രതിഫലം ഇതാണോ?.

ദൈവരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയാതെ തിരിച്ച് നി രാശയോടെ മടങ്ങിയ **ബുദ്ധിയില്ലാത്ത അഞ്ച് കന്യകമാരെ** യാണ് യേശു ഇവിടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. അവർ മണവാള നെ കാത്തിരുന്നവരായിരുന്നു, അതിനായി പലതും അവർ ചെ യ്തിട്ടുണ്ട്, പക്ഷെ ഒടുവിൽ നിരാശയാണ് ലഭിച്ചതു എന്ന് നാം ഓർക്കണം. വിശ്വാസി വളർന്ന് ഒരുവലിയ വടവൃക്ഷമാ യി പക്ഷെ അതിൽ ദൈവം പ്രതീക്ഷിച്ച ഫലം കണ്ടെത്തി യില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അന്വേഷിച്ചില്ല, ചെയ്തത് എല്ലാം തന്നിഷ്ടമായിരുന്നു. നല്ല കാര്യമാണോ എന്നതിലുപരി, ദൈ വത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണൊ എന്ന് നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാ ണ് ഇവിടെ യേശു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

ദൈവം ഓരോരുത്തരേയും ഓരോ താലന്തുകൾ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടു ണ്ട്, അത് വ്യാപാരം ചെയ്യുക. **മറ്റൊരാളുടെ താലന്ത് നാം വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നത് അധർമ്മമാണ്**. അതാണ് യേശു പറ ഞ്ഞത്, അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ, എന്നെ വിട്ട് പോകു വീൻ.

യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതാണോ അധർമ്മം?. യേ ശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയതാണോ അധ ർമ്മം?. ചിന്തിക്കുക. എണ്ണ കരുതാത്തവസ്ഥ എത്ര ഗുരുതരം!.

യേശുവാണ് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയതെങ്കിൽ, വീര്യപ്രവർ ത്തികൾ ചെയ്തതെങ്കിൽ, **ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരുനാളും അറി ഞ്ഞിട്ടില്ല എന്ന് യേശു എങ്ങനെ പറയും?**. ഇതിനോട് ബന്ധ പ്പെടുത്തി വി.യാക്കോബ് പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.(3:1) സ ഹോദരന്മാരെ, അധികം ശിക്ഷാവിധി വരും എന്നറിഞ്ഞ് നി ങ്ങളിൽ **അനേകർ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ആകരുത്**. ഇവിടെ യേ ശു അതുതന്നെയാണ് പറഞ്ഞതും.

വീണ്ടുംജനനം

ആമേൻ ആമേൻ ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു; പുതിയതായി ജനിച്ചില്ലയെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ ആർക്കും കഴിയി ല്ല? (യോഹ:3:3). പരീശന്മാരിൽ പ്രമാണിയായിരുന്ന നിക്കോ ദേമോസിനോടാണ് യേശു ഇത് പറഞ്ഞത്. ദൈവരാജ്യം ലഭി ക്കുക എളുപ്പമല്ല, വളരെ ചുരുക്കം പേർക്ക് മാത്രമേ അത് ല ഭിക്കുകയുള്ളു എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. ഇവിടെ യേശു പറയു ന്നത് അത് സാധ്യമാകണമെങ്കിൽ മനുഷ്യന് **വീണ്ടും ജനനം** വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. **വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ** ആരും ത ന്നെ ദൈവരാജ്യം കാണുകയില്ല എന്നാണ് യേശു നിക്കോദേ മോസിനോട് പറയുന്നത്. നിക്കോദേമോസ് യെഹൂദന്മാരുടെ ഗുരു(റാബി)വാണ്. ന്യായപ്രമാണ പണ്ഡിതനാണ്. പലരേ യും ദൈവശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്ന ആചാര്യനാണ്. പക്ഷെ യേശു പറഞ്ഞതിന്റെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിന് പിടികിട്ടുന്നി ല്ല എന്ന് പിന്നീട് നമുക്ക് കാണാം. യേശു അവിടെ അവ്യ ക്തമായിട്ട്, പരോക്ഷമായിട്ട് ഒക്കെയാണ് പറയുന്നത്, അതു കൊണ്ട് അതു ഗ്രഹിക്കുക പ്രയാസമാണ്.

നിക്കോദേമോസിന് അത് കേട്ടിട്ട് മനസിലായത്, ഒരു മനുഷ്യ ൻ വൃദ്ധനായ ശേഷവും, വീണ്ടും ജനിക്കണമെന്നാണ്. അത് നേരിട്ട് യേശുവിനോട് ചോദിക്കുന്നുമുണ്ട്. **മനുഷ്യൻ വൃദ്ധ നായശേഷം ജനിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? രണ്ടാമതും അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ കടന്ന് ജനിക്കാമോ?** എന്ന് ചോദിച്ചു. എന്നാൽ യേശു ഈ ചോദ്യത്തിന് കൃത്യമായ ഉത്തരം നൽകുന്നില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ മരിച്ചശേഷം വീണ്ടും ഒരമ്മയുടേ ഉദരത്തിൽ ജനിക്കുമോ എന്നാണ് നിക്കോദേമോസ് ഉദ്ദേശിച്ചതു.

ന്യായ പ്രമാണത്തെക്കുറിച്ച് മറ്റൊരു ഗുരുവിൽ നിന്ന് പഠിച്ച ആളായിയിരിക്കണം നോക്കോദേമോസ്. ആ കാലത്ത് ഭാരത ത്തിലേപ്പോലെ ഒരു ഗുരുവിന്റെ മുഖത്ത് നിന്നാണ് വിദ്യകൾ അവിടെയും അഭ്യസിച്ചിരുന്നത്. വി.പൗലോസ് ഗമാലിയേൽ

എന്ന ഗുരുവിനടുത്ത് ഏതാണ്ട് പതിനഞ്ചോളം വർഷക്കാലം ന്യായപ്രമാണം അഭ്യസിച്ച ആളായിരുന്നു എന്ന്നമുക്കറിയാം.

ഒരു ഗുരു ശിഷ്യ ബന്ധത്തിലൂടെ മാത്രമാണ് അന്ന് ദൈവശാ സ്ത്രം പഠിച്ചിരുന്നത്. പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം അത്തരം ഒരു പര മ്പരയിലാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ശമുവേൽ പ്രവാചകനായിരു ന്നു ദാവീദിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകിയത്. എലീശയെ പ്രവാചകനാക്കുന്നത് ഏലിയാപ്രവാചകന്റെ കീഴി ലുള്ള ശിക്ഷണമാണ്. അതുപോലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ മനുഷ്യന്റെ ശിക്ഷണത്തിലാണ് അന്നൊക്കെ ഒരാൾ ഉപദേ ഷ്ടാവായി മാറുന്നത്. ഗുരുവിന്റെ അനുവാദം കിട്ടിയ ശേഷം മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ അന്ന് അനുവാദമുള്ളു. ഒ രു ശിഷ്യന്റെ സ്വഭാവ രൂപീകരണത്തിന് ഗുരുവിന്റെ സാമീ പ്യം വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വലുതാണ്. ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞ എ ന്തായാലും ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കാൻ ശിഷ്യന് ബാ ധ്യതയുണ്ട്. അതിന് കഴിയാത്തവരെ അന്ന് ഒരു വിദ്യയും അ ഭ്യസിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല.

നിക്കോദേമോസിന്റെ സംശയം ന്യായമായിരുന്നു. പക്ഷെ എ ന്തുകൊണ്ടോ യേശുഅതിന് വ്യക്തമായി ഉത്തരം കൊടു ത്തതായികാണുന്നില്ല. യേശു പറഞ്ഞ വീണ്ടും ജനനം (പു തിയതായി ജനിക്കൽ) ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മനു ഷ്യൻ വീണ്ടും ഒരു അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ വന്നു ജനിക്കുന്ന താണോ എന്ന നിക്കൊദേമോസിന്റെ ചോദ്യം, **പുനർജന്മം** എന്ന ആശയത്തിനോട് വളരെ യോജിക്കുന്ന ഒന്നു തന്നെയാ യിരുന്നു. **പുനർജന്മം** ഉണ്ടോ എന്ന കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യർ ര ണ്ട് തട്ടിലും നിലകൊള്ളുന്നുമുണ്ട്. ചിലർ അന്ധമായി അ ങ്ങനെ ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ അതേ അന്ധതയിൽ തന്നെ അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു ണ്ട് എന്നും വാദിക്കാറുണ്ട്. ഒരു അഭ്യസ്തവിദ്യൻ, ഒരു കാ ട്ടുവാസിയുടെ അടുത്ത്പോയി ഭൂമി കറങ്ങുന്നുണ്ട് എന്ന് പറ ഞ്ഞാൽ അയാൾ അത് ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. അതു കൊണ്ട് ഭൂമി കറങ്ങാതെ ഇരിക്കുന്നുമില്ല. വിശ്വസിച്ചാലും ഇ

ല്ലെങ്കിലും സത്യം ഏക്കാലത്തും സത്യം തന്നെയായിരിക്കും. ഭൂമി ഉരുണ്ടതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ ശാസ്ത്രജ്ഞനെ പീഠിപ്പി ച്ചുകൊന്നത് അന്നത്തെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉടയവരാ യിരുന്നു എന്ന കാര്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്.

നിക്കൊദേമോസിന്റെ ചോദ്യത്തിന് യേശു ഇങ്ങനെ മറുപടി കൊടുത്തതായി നാം വായിക്കുന്നു: ആമേൻ ആമേൻ ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു; **വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനി ച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കും കഴിക യില്ല (യോഹ3:5).**

നിക്കോദേമോസിന് യേശു കൊടുത്ത ഉത്തരം വീണ്ടും ഒരു ചോദ്യത്തിലേക്കാണ് നയിച്ചതു. അതിനർത്ഥം നിക്കോദേമോ സിന് യേശു പറഞ്ഞത് എന്താണ് എന്ന് മനസിലായിരുന്നില്ല എന്നാണ്. നിക്കോദേമോസ് അവനോട്; **ഇത് എങ്ങനെ സം ഭവിക്കും(3:9)** എന്ന് ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തിനും വ്യക്തമാ യി യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു കാണുന്നില്ല.

ചില കാര്യങ്ങളിൽ യേശു ഇങ്ങനെയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, അതിന് തക്കതായ കാരണവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഇന്നും യേ ശു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉത്തരം എന്താണ് എന്ന് കൃത്യമായി ഉറ പ്പിച്ചു പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. കാരണം, എന്താണ് യേശു ഉ ദ്ദേശിച്ചതു എന്ന് പറഞ്ഞാൽ മാത്രമേ അത് ശരിയായിരിക്കു കയുള്ളു. വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിക്കണം എ ന്നാണ് യേശു അതിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത്. വെള്ളത്താലുള്ള ജനനം എന്ത്, ആത്മാവിനാലുള്ള ജനനം എന്ത് എന്നറിയാ തെ അതും മനസിലാക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വ്യക്തമായി അ റിയില്ലെങ്കിലും ഇതിനെ പലരും വിശദീകരിക്കാറുണ്ട്. വെള്ള ത്താലുള്ള സ്നാനം, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലുള്ള സ്നാനം, അ താണ് വെള്ളത്താലുള്ള ജനനവും, ആത്മാവിനാലുള്ള ജനന വും എന്നവർ പറയുന്നു. അപ്പോൾ വീണ്ടും ജനനമെന്നാൽ രണ്ട് സ്നാനങ്ങളാണ്. അതു രണ്ടും കഴിഞ്ഞവരാണ് അവർ എന്നും അവർ പറയുന്നു.

ദൈവരാജ്യത്തിന് യോഗ്യനായ ഒരാൾ എങ്ങനെയായിരിക്ക ണമെന്ന്, യേശു ഒരാളേ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് തരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ പലരും അത് എത്രകണ്ട് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്, മനസിലാക്കിയിട്ടു ണ്ട്, എന്ന കാര്യത്തിലാണ് അതിന്റെ മഹത്വം ഇരിക്കുന്നത്. യേശു ക്രിസ്തുവിന് പൈലറ്റായി പ്രവചനപ്രകാരം ഒരു പ ഴയ നിയമകാല പ്രവാചകശ്രേഷ്ടൻ പുതിയ രൂപത്തിൽ വരു ന്നുണ്ട്. അവനെയാണ് ദൈവരാജ്യത്തിലെത്തുന്ന ഒരാളുമാ യി യേശു താരതമ്യം ചെയ്ത് കാണിക്കുന്നത്. അത് മറ്റാരുമ ല്ല യേശുവിനെ ജ്ഞാന സ്നാനം ചെയ്യിച്ച സ്നാപകയോഹ ന്നാൻ തന്നെയാണ്.

യേശു പറഞ്ഞു: സ്തീകളിൽ നിന്ന് ജനച്ചവരിൽ യോഹ ന്നാൻ സ്നാപകനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല; സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനേക്കാൾ വ ലിയവൻ (മത്താ: 11:11). അതിനർത്ഥം **സ്നാപകയോഹന്നാ നേക്കാൾ വലിവനായാൽ മാത്രമേ സ്വർഗരാജ്യത്തിലെ ഏ റ്റവും ചെറിയവനെങ്കിലും ആകാൻ കഴിയൂ** എന്നാണ്. ചെ റുപ്പം മുതലെ വിജനപ്രദേശത്ത് കാട്ടുതേനും വെട്ടുക്കിളിയും ഭക്ഷിച്ച് തപസനഷ്ടിച്ചിരുന്ന ഒരു മഹാ താപസനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ എന്ന് നമുക്കറയാം. യേശുക്രിസ്തുവിനു മു മ്പായി ദൈവം അയക്കുമെന്ന് മലാഖി പ്രവാചകൻ മുഖാ ന്തിരം അരുളിച്ചെയ്തിരുന്ന താപസ ശ്രേഷ്ടനായിരുന്ന **ഏലി യാപ്രവാചകൻ, സ്നാപക യോഹന്നാൻ ആയിരുന്നു** എന്ന് യേശു വ്യക്തമായി പറയുന്നു.

യേശു പറഞ്ഞു:-**നിങ്ങൾക്ക് പരിഗ്രഹിക്കാൻ മനസുണ്ട് എ ങ്കിൽ വരുവാനുള്ള ഏലിയാവ് അവൻ തന്നെ** (മത്താ11:14). മ ശീഹായുടെ വരവിനു മുമ്പ് ഏലിയാ പ്രാവചകൻ വരും എ ന്ന് ശാസ്ത്രിമാർ പറഞ്ഞ് ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടിരുന്നു, അതു കൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനോട് ചോദിച്ചു:-ഏലിയാവ് മുമ്പേ വരേണ്ടത് എന്ന് ശാസ്ത്രിമാർ പറയുന്നത് എന്ത്?. അ തിന് യേശു അവരോട്: ഏലിയാവ് വന്ന് സകലവും യഥാ സ്ഥാനത്താക്കും സത്യം. എന്നാൽ ഏലിയാവ് വന്നു കഴിഞ്ഞു

എന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, എങ്കിലും അവനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്ക് തോന്നിയത് എല്ലാം അവനോട് ചെയ്തു. (യേശു ഇത് പറയുന്ന സമയത്ത് യോഹന്നാൻ കൊല്ലപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്നു). യേശു തുടർന്നു പറയുന്നു. അവ്വണ്ണം മനുഷ്യ പുത്രനും അവരാൽ കഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഉണ്ട്. അവൻ **യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെക്കുറിച്ച് തങ്ങളോട് പറഞ്ഞു എന്ന് ശിഷ്യന്മാർ ഗ്രഹിച്ചു** (മത്താ: 17:13)

സ്നാപകയോഹന്നാൻ, ഏലിയാ പ്രാവാചകൻ വീണ്ടും ജനിച്ച് വന്നതാണെന്നും, അവനേക്കാൾ വലിയവന് മാത്രമേ സ്വർഗത്തിലേ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ, (ജസ്റ്റ് പാസിൽ കടന്നു കൂടിയവൻ) ആകാൻ പറ്റുകയുള്ളു എന്നും യേശു ഈ വേദഭാഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്.

പുരോഹിതനും സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ അപ്പനുമായ സെഖര്യാവിന് ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, ഏലിയ പ്രവാചകൻ സെഖര്യാവിന് മകനായി ജനിക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യം പറയുന്നുണ്ട് (ലൂക്കോ: 1:8–23).

ഏലിയാവിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും അഥവാ ഏലിയാവിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഇരുന്ന ആന്തരീക മനുഷ്യൻ, ഒരു കുട്ടി ജനിക്കാൻ പറ്റാത്താവിധം പ്രായമായിപ്പോയ സെഖര്യാവിനും ഭാര്യ എലിസബത്തിനും മകനായി ജനിക്കും, എന്നാണ് ദൈവത്തിന്റെദൂതൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ആശയം. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠൻ ഏലിയാവ് തന്റെ ഭൗതീക ശരീരത്തിൽ നിന്നും മോചിച്ച്, എലിസബത്തിന്റെ ഗർഭത്തിൽ വന്നു ജനിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

ശരീരം യഥാർത്ഥ മനുഷ്യൻ വസിക്കുന്ന വെറും ഒരു മൺകൂട് മാത്രമാണ്. അതിൽ വസിക്കുന്ന ജീവനും അതിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായ മനസ്, ബുദ്ധി, ചിത്തം അഹംകാരം മുതലായവയുമാണ് ശരിക്കുള്ള മനുഷ്യൻ. പക്ഷെ നാം ഒരാളെ തിരിച്ചറിയുന്നത് ശരീരത്തിലൂടെ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ദിവ്യ

ദൃഷ്ടിയുള്ളവർ ശരീരത്തെ നോക്കിയല്ല മനസിലാക്കുന്നത്, അന്തർ ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെന്നാണ്. ആത്മീയ ക്കണ്ണ് തുറന്നവർക്കേ അത് സാധ്യമാകൂ. യേശുവിന്റെ ജനന സമയത്ത് അവിടെ എത്തിച്ചേർന്ന വിദ്വാന്മാർ ഈ ദിവ്യദൃ ഷ്ടിയുള്ളവരായിരുന്നു. ഒരാൾ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശി ക്കാൻ പക്വമാകുമ്പോഴേക്കും ദിവ്യദൃഷ്ടി അവനുണ്ടാകും. അ തിലൂടെയാണ് സൂക്ഷ്മവും ആധ്യാത്മീകവുമായ ദിവ്യ രഹ സ്യങ്ങൾ അവൻ കാണുന്നതും അറിയുന്നതും. മനസ്, ബു ദ്ധി, ചിത്തം ഇവക്കൊന്നും ദർശിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങ ളെ ദർശിക്കണമെങ്കിൽ ഈ ദിവ്യദൃഷ്ടി തുറന്നു കിട്ടണം.

അത്ഭുതങ്ങൾ എല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്ന്, പരിശുദ്ധാത്മാവി ൽ നിന്ന് സംഭവിക്കുന്നു എന്ന് കരുതരുത്. മോശയുടെ കാല ത്ത് മോശ ചെയ്ത പത്തത്ഭുതങ്ങളിൽ ഒൻപതും അന്നത്തെ മന്ത്രവാദികൾ ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് നാം മറക്കരുത്. അത്ഭുത ങ്ങൾ കാണിക്കുന്നവരല്ല, ദൈവത്തോട് അടുത്തവർ എന്ന് നാം മനസിലാക്കണം. ദൈവീക ജ്ഞാനം ഈ അത്ഭുതങ്ങ ൾ കാണിക്കുന്നവരിൽ കാണുന്നില്ല. അതാണ് വാസ്തവത്തി ൽ നാം കണക്കിൽ എടുക്കേണ്ടത്. വീണ്ടും ജനിക്കുകയെന്ന ത് ഈ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന കാര്യമാണ് അതു പറഞ്ഞിട്ട് വി ശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിൽ സ്വർഗത്തിലേ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും എന്നാണ് യേശു നിക്കൊദേമോസിനോട് ചോദിച്ചത്. (യോഹ: 3:12).

സ്നാപക യോഹന്നാന്റെ പക്വതയിലേക്ക് ഒരാൾ ഉയരണമെ ങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ഈ ജീവിതത്തിൽ അതിനു കഴിയുന്നവർ ചു രുക്കമായിരിക്കും. അപ്പോൾ സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേ രുന്നവർ വിരളവുമായിരിക്കും. മരണശേഷം സ്വർഗത്തിലെ ത്തുന്നതല്ല യഥാർത്ഥം. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതി ന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാകണം. സ്വർഗരാജ്യം മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളി ൽ തന്നെയാണ് എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. അത് പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്നൊക്കെയാക്കി മാറ്റിയതാണ്. പഴയ ഇംഗ്ലീഷ് ബൈബിളിൽ അത് നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ (with in

you) എന്നായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദൈവത്തെ കാണു ന്നതും, അവിടെയുള്ള സ്വർഗരാജ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന തും മരണശേഷമാണ് എന്ന് പറയുന്നവർ അൽപജ്ഞാനിക ളാണ്. ദൈവരാജ്യം അതിശക്തിയോടെ വരുന്നത് കാണുവോ ളം മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ഈ നിൽക്കുന്നവരുടെ ഇട യിൽ ഉണ്ട് എന്ന് യേശു പറഞ്ഞത് ഓർമിക്കുക.

ഒരാൾ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിയാൽ, സ്വർഗരാജ്യം അവകാശമാ ക്കിയാൽ, യേശുവിനെപ്പോലെയായിത്തീരും എന്നാണ് യേ ശു പറഞ്ഞത്. അഭ്യാസം തികയുമ്പോൾ ശിഷ്യൻ ഗുരുവി നേപ്പോലെയായിത്തീരും. അങ്ങനെയായിത്തീർന്നിട്ടില്ല എങ്കി ൽ സ്വർഗരാജ്യം എന്ന ലക്ഷ്യം ഇനിയും വളരെ അകലെയാ ണ് എന്നാണ് മനസിലാക്കേണ്ടത്. യേശു പറഞ്ഞു:- **പിതാ വേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും(ഒന്ന്)ആകുന്നത് പോലെ അവരും നമ്മിൽ(ഒന്ന്)ആകേണ്ടതിന് തന്നെ. (യോഹ:17:21).** പുത്രനായ യേശു പിതാവിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നത്കൊണ്ട്, ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു. അതുപോലെ നാം ഓരോരുത്തരും പിതാവിൽ ലയിച്ച് ഒന്നായിത്തീരേണ്ടി യിരിക്കുന്നു എന്നാണ് യേശു ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്.

കിണറ്റിലെ ഒരു ലിറ്റർ വെള്ളം കടലിൽ കൊണ്ടുപോയി ഒഴി ച്ചുവെന്ന് വെക്കുക, അത് കടലുതന്നെയായി മാറുന്നു. അതു പോലെ നമ്മുടെ **ജീവാത്മാവ് ദൈവമായ പരമാത്മാവിൽ ല യിച്ചു ചേരുകയാണ്** ചെയ്യുന്നത്. അതിനെയാണ് സ്വർഗാജ്യ ത്തിലായിത്തീരൽ എന്ന് പറയുന്നത്. പരിശുദ്ധമായ പരമാ ത്മാവിലേക്ക് നമ്മുടെ ആത്മാവ് ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ ചേ രില്ല, എണ്ണയും വെള്ളവും പോലെയാണത്. എണ്ണയുടെ സ്വ ഭാവം മാറി വെള്ളത്തിന്റെ സ്വഭാവമാകുമ്പോൾ മാത്രമാണത് കൂടിച്ചേരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധനായിത്തീരാതെ പരി ശുദ്ധമായ ആത്മാവിലേക്ക് പ്രവേശനമില്ല. ഈ പരിശുദ്ധി നേടാൻ വീണ്ടും ജനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. ഇതൊക്കെ ഈ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാ ണ് എന്നാണ് യേശു പറഞ്ഞത്. ഇത് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാ

ത്ത നിക്കൊദേമോസ് എങ്ങനെ സ്വർഗത്തിലുള്ളത് പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കും?.

ഒരിക്കൽ ഈഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന് മരിച്ചയാൾ വീണ്ടും ഒരമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ വന്നു ജനിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്ക് മനസിലാകാൻ വേണ്ടിയാണ് ഏലിയാപ്രവാചകനാണ് യോഹന്നാനായി ജനിച്ചതു എന്ന് യേശു പറഞ്ഞത്. അബ്രാഹാം എന്റെ ദിവസം കണ്ട് സന്തോഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് യേശു പറയുന്നതും അബ്രാഹാമിന്റെ പുനർജ്ജന്മത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ അബ്രാഹാം, ഇസ്സാക്ക്, സാറാ, തുടങ്ങിയവർ എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും മനസിലാകുന്നത്. യേശുവിനെ യെരുശലേം ദേവലയത്തിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുമ്പോൾ അബ്രാഹാമിനേയും സാറായേയും അവിടെ യേശു മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട് എന്ന് യേശു പിന്നീട് പറയുന്നു. ഉണ്ണിയേശുവിനെക്കണ്ട് സന്തോഷിച്ചുല്ലസിച്ചവർ അവർ ഇരുവരും ആയിരുന്നു എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു.
